

много рано, за да изпревариш почти половин град, защото почти толкова хора се изхранваха по този начин през лятото. А през зимата? Тогава от социални грижи всички получават помощи.

По професия Мина беше шивачка. Беше завършила СПТУ-то като „оператор в шевното производство“. Работеше в единствения шивашки цех в малкото им градче. Все по-често нямаша работа и все по-често бяха в принудителен неплатен отпуск. А имаше мечта. Тя мечтаеше да стане лекар, да спасява живота на хората. Но, уви! Някои идеалисти казват, че не всичко е пари, но нека все пак се съгласят, че парите управляват света. Родителите ѝ нямаша пари, за да я изпратят да учи. Тя се съобрази навреме с обстоятелствата и се записа да учи в СПТУ. Но хората все по-малко търсят услугите на шивачките – готовите дрехи, внасяни от Турция, са по-евтини.

Но тази вечер Мина беше щастлива. Не се върна с празен кош, макар че отиваше за първи път за гъби. Вечерта двамата с Рами споделиха щастието си. Бяха внимателни един към друг, ласките им бяха нежни, погледите любвеобилни, говореха си без думи. Рами заспа, но Мина още се въртеше в леглото. Спомените от деня не я оставяха на мира. „Колко е нежен Рами към мен, когато ме люби – помисли си тя, – а какъв ли е бил съпругът на сестра ми към нея? Сигурно не се е отнасял така с нея, щом е получила кръвоизлив.“

Тя още не можеше да проумее станалото. След полов акт сестра ѝ беше получила кръвоизлив. Но тя не разбра, че това е кръвоизлив. Мислеше, че това е месечният ѝ цикъл. Беше споделила само със свекърва си, но тя я утеши, че това е нормално след първия полов акт. Така след няколко дни тя остана без кръв. Почина същата вечер, когато бяха заедно през деня. Само няколко часа след като се бяха разделили ѝ донесоха вестта, че сестра ѝ е починала. На погребението дойдоха много хора. Сия беше женена точно 10 дни. Хората започнаха да измислят различни версии за смъртта ѝ. Виждаха намесата на Бог, на дявола. На аутопсията беше установена истинската причина. Но хората предпочитаха свръхестественото пред реалното. Всъщност това бе нормална реакция, имайки предвид ниската грамотност на ромското население, предпочитанията на баячки, гледачки и леячки на куршум. Именно липсата на здравна грамотност погуби сестра ѝ, ако свекърва ѝ беше я завела навреме на лекар, щеше да спаси живота ѝ.

След случката родителите на Мина не потърсиха съдебна отговорност. Това не можеше да им върне Сия.

Мина се усети, че плаче. Възглавницата ѝ беше мокра. Щеше ли някога да забрави? Съпругът на сестра ѝ се ожени 6 месеца след смъртта ѝ. Имаше вече дете. Всеки път, когато Мина видеше де-